

Неговитѣ милички,
Весели другарки.

Искатъ сега яркитѣ
Да си хапнатъ трички,
Че сж днеска минали
Само съ двѣ корички.

Ц. Калчевъ.

Пътуване до Цариградъ.

Рано, въ зори, бѣхме всички приготвени за пъть. Учители и ученици отъ Одринската българска гимназия дойдоха да ни изпратятъ. Тѣ ни придружиха до гарата. Раздѣлата бѣ трогателна! . . . . Ученицитѣ изпращаха „сбогомъ» и поздрави на своитѣ другари въ свободна България, а ние имъ благодарихме за добрия приемъ. . . . .

Тренътъ ни носѣше изъ равното одринско поле, напоявано отъ р. Марица. Тукъ тя е пълноводна и се разлива доста на голѣмо пространство. Въ далечнината забѣлѣзваме села и нѣкои малки градове. . . .

Привечерь захванахме да усѣщаме хладинага на морския въздухъ. Слънцето бѣше вече на захождане. . . . . Всички се бѣхме наредили на прозорцитѣ и гледахме чудната околностъ на гр. Цариградъ. . . .

Блѣстна повърхността на *Мряморно море!* . . . . Ето ни вече прѣдъ него! . . . . Каква живописна картина! . . . . Каква приятна гледка! . . . . Морето